

Tekst: Gabi de Graaf-Weerts; foto's: Tom en Reggie Janssen

‘GEWOON SLEUTEL OMDRAAIEN EN VAREN’

VOORBEREIDEN IS ER NIET MEER BIJ VOOR EEN VAKANTIE MET HUN LINSSEN 43 SL TWIN. ALLEEN EEN PAAR BOODSCHAPPEN EN SCHONE KLEREN INPAKKEN EN TOM EN REGGIE JANSSEN UIT VENLO KUNNEN VERTREKKEN. AL 25 JAAR VAREN ZE MET EEN LINSSEN-JACHT OVER DE EUROPESE WATEREN.

Ze begonnen in oktober 1989 met een Linssen 35 SE, om vervolgens in 1995 een Linssen 38 SC aan te schaffen. Sinds 2001 vaart de familie Janssen een Linssen 43 SL Twin. Vooral de Franse waterwegen hebben Tom en Reggie altijd getrokken. Naast allerlei andere reizen vaart het stel al sinds 1993 steevast in mei in een rechte lijn naar Le Grau-du-Roi aan de Middellandse Zee, om na circa drie weken de tocht, dwalend door Frankrijk, Zwitserland, Duitsland en/of België, terug naar Venlo te maken. Soms langs de kant van Basel, soms langs de kant van Parijs. “Alle wateren van Frankrijk ken ik inmiddels. Alleen ten westen van Parijs en op het Canal du Nivernais heb ik nog nooit gevaren”, vertelt Tom Janssen.

AL HET GELUK VAN DE WERELD

Waarom elk jaar eerst in een rechte lijn naar de vissersplaats Le Grau-du-Roi? Tom en Reggie willen hier het jaarlijkse feest van Saint Pierre (Sint Petrus), de beschermheilige van de vissers, meemaken. Processies, watersteekspelen en paarden- en stierenrennen laten dan Le Grau-du-Roi bruisen. Indrukwekkend vinden Tom en Reggie de herdenking voor hen die nooit meer terugkwamen

van zee. Vissersboten varen dan met een Mariabeeld en bloemen een eind de zee op. Liggend in een kring bidden ze daar voor alle drenkelingen, om vervolgens, na het woord amen, als de wiedeweerga terug naar de kust te varen, want wie dan het eerste aankomt, is de winnaar. Paarden- en stierenrennen zijn ook een vast gegeven tijdens het feest rondom Saint Pierre. De jonge mannen van het dorp rennen dan door de straten achter de dieren aan. “Door de staart van het paard te pakken en je te laten slepen, krijg je al het geluk van de wereld”, verklaart Tom Janssen de gedachte achter deze traditie. “Hoe dan ook is het gebied rondom Le Grau-du-Roi prachtig. Met mooie dorpen die met Marshallplan-geld uit het moeras getrokken zijn.”

Na zoveel jaren varen, zitten Tom en Reggie natuurlijk boordevol reisverhalen. Zoals die keer op weg naar Le Grau-du-Roi, waar bij Fontenoy-le-Château na een nachtelijke onweersbui een boom de waterweg versperde. “Een Oostenrijks stel voer voor ons”, vertelt Tom. “Zij hadden blijkbaar van alles aan boord: een zaag, een grote bijl, zelfs een aks. Een van hen ging op de boom zitten en begon te zagen. Toen hij nog een klein stukje van de

stam moest, wilde hij de boom met zijn boot doortrekken. ‘Nou, dat gaat echt niet lukken met jullie boot’, zei ik. ‘Met deze 9,5 ton zware Linssen wel.’ En ja hoor, twee keer aanzetten en bij de derde keer brak de boom.”

SLUISNACHT

Nog zo’n verhaal: die keer in Sedan, waar ze moesten overnachten in een sluis. Een Duitser op een motorjacht had enorme haast om thuis te komen en vroeg Tom of hij hem wilde helpen om snel door de sluisen te komen. “Hij voer al een tijdje achter ons en had gezien dat ik handig was met de Franse sluisen. In 7 à 8 minuten ben ik door een sluis heen. Ik zei al tegen hem: ‘Dat ga je vandaag niet meer halen, want de sluisen gaan zo dicht.’” Maar de Duitser drong aan en met een rap tempo voeren de twee jachten door. Tot Sedan... “Ik trok aan de stang om de sluis te openen, we voeren naar binnen en floep, gingen de lichten uit. Daar lagen we dan onderin de sluis. We moesten wachten tot de volgende dag. De sluiswachter keek ook erg vreemd op toen hij ons ’s morgens, inmiddels boven, in de sluis zag liggen”, vertelt Tom lachend.

Een van de allermooiste plekken van Frankrijk vinden Tom en Reggie wel de rivier de Saône en het aquaduct van Briare, aan het einde van sluisentrap van Rogny. “Wij kunnen er maar net overheen, want het is maar 5,5 meter breed.” Met een lengte van 662 meter is dit aquaduct over de Loire het langste ter wereld. Dus zeker een bezoek waard, vinden zij.

PANNENLAPPEN EN SLOFJES

Na al die jaren varen, blijkt Reggie Janssen inmiddels een bekend gezicht te zijn langs de Franse waterwegen. Met haar gehaakte en gebreide pannenlappen, eendjes, baby-slofjes en zo meer, want handwerken is wat Reggie het liefst doet. Haar kunstwerkjes verkoopt ze tijdens de reis. “Vorig jaar nog kwam iemand naar mij toe die zei: ‘Ik ken u. In 2004 was u hier ook. Ik heb toen drie eendjes van u

gekocht.’ Hij kocht er meteen weer drie”, vertelt Reggie enthousiast. Van de opbrengst koopt ze koffie en vlaai voor de ouderenvereniging in Venlo.

De laatste reis die Tom en Reggie maakten met hun Linssen 43 SL Twin voerde vanaf Venlo, via de haven van Linssen Yachts in Maasbracht naar Maastricht, door België via Liège/Luik, Huy/Hoei, Namur/Namen, Dinant en Hastière naar de Franse grens. Vervolgens via Fumay, Deville, Mouzon, Stenay, Consenvoye, Verdun, Saint-Mihiel, Commercy en Pagny-sur-Meuse naar Toul om tot slot via Metz en het Duitse Neumagen terug te keren naar Venlo.

Maar één ding wil Tom nog kwijt. “Ik ben van origine automonteur. Ik heb tijdens mijn reizen veel mankementen aan schepen van havengenoten hersteld, maar nog nooit aan een Linssen-jacht. Ook niet aan die van ons. Al die jaren heb ik misschien wel 7000 uur gevaren, ik heb nog nooit problemen gehad. Het is telkens weer: gewoon sleutel omdraaien en varen!”

De voormalige eigenaar van een garagebedrijf in Blerick, Tom Janssen (79) en zijn echtgenote Reggie (80) varen al 25 jaar met een Linssen-jacht. In 1989 schaften zij een Linssen 35 SE aan, om vervolgens in 1995 over te stappen op een Linssen 38 SC, en sinds 2001 varen ze een Linssen 43 SL Twin. Zijn ze niet aan het varen, dan werkt Tom als vrijwillige havenmeester in Venlo. Tom en Reggie hebben samen twee zonen, twee dochters en zeven kleinkinderen.

